

GAZETA TRANSILVANIEI

PROPRIETARĂ: ASOCIAȚIUNEA „ASTRA” BRAȘOV

Apare de două ori pe săptămână prin îngrijirea
Comitetului de redacție.

Alelierele tipografiei „Astra” Tf 1102.
Pagini 4-6-8 Lei 3.

STEAG RIDICAT LA

1838

GHL. BARIȚIU

ȘI SFINȚIT DE LUPTELE PURTATE SUB CUTELE LUI
DE ATĂȚIA URMAȘI, ÎN FRUNTE CU

MUREȘENII

„DACTIA ȘI ADM.

BRASOV

F. FERDINAND

300 Auto. și Societ. de

Terif

B-dul

Aboname

Anunturi

Nr. 7

Inreg. Trib. Brașov S. II No. G. II. 71/942

Miercuri 27 Ianuarie 1943

Anul 106

Invitație

de V. Brantse

Ziarul „Ardealul” din București ne cheamă la comemorarea poetului George Coșbuc.

Se împlinește în anul acesta un sfert de secol dela moartea poetului, care a concretizat în versurile sale virtuțile străbune ale poporului român și dăruirea de neclintit a sufletului ardelean. Poeziile lui, de o dureroasă actualitate, oglindesc sbuciumul și lupta de descătușare a unui popor, rob de un destin vitreg. Dorul de libertate, chiar cu disprețul vieții, este o atitudine organică a noastră:

„Tot una e dac' ai murit
Flăcău ori moș îngârbovit,
Dar nu-i tot una leu să mori
Ori căne 'nlănțuit”.

(Decebal către popor)

Pentru comemorarea lui George Coșbuc va avea loc, duminică la 31 Ianuarie, în sala Teatrului Național din București o serbare artistică închinată poetului ardelean.

Iată ce ne spune invitația: **Sacrilegiului dela Năsăud i se răspunde astfel — în București — printr'o înălțătoare manifestație artistică.**

Această atitudine, se încadrează în tradiția poporului nostru. În toate momentele trecutului, — am dat dovadă de cumpăt, de cumințenie, de răbdare. Dovadă sunt nenumăratele manifestații de ordine ale poporului român.

Este destul să amintim atitudinea noastră din toamna anului 1918, din toamna revoluției, când ne-am transformat peste noapte, din neam impilat și subjugat, în element creator de stat, trecând cel mai strălucit examen al virtuților noastre strămoșești.

În zare se auzea încă tropotul hoardelor fără astâmpăr. Amintirea martirilor dela Beluș ne chinula conștiințele. Stegarul Ion Arion nu se răcise bine în mormânt și noi așezam temelile unei așezări pașnice, asigurând dreptul și dreptatea pentru toți. Revoluția fără sânge din toamna anului 1918 este oglinda vie a sufletului ardelean. Așa am lovit noi cu pâne în acel care ne atacaseră cu ciomagul.

Acest suflet ardelean, va găsi o alinare a suferinței sale și o îmbărbătare de viitor, ascultând versul vrăjbit al cântărețului de pe plaiuri năsăudene.

Iar în sala Teatrului Național vor fi printre noi — fără să le putem desluși chipul — toți frații.

NOI nu avem subvenții dela nimeni.

Temelia Biruinței

de Ion Berciu

Am sărbătorit ziua sfântă a unirii Românilor, cu mai adâncă evlavie ca orișicând, căci ea este temelia biruinței de ieri și de mâine.

1859: prin înțelepciunea unei generații de patrioți luminați și sub conducerea unui domnitor glorios se contopesc cele două principate: Moldova și Muntenia.

1918: prin jertfa sublimă a întregii națiuni condusă de stegari mândri se încheagă, în hotarele ei firești, Dacia strămoșilor.

În aceste clipe de încercare cumplită este bine să ne întoarcem spre trecut și să încercăm a-i smulge taina biruinței.

Toate luptele duse de neamul românesc, de-a-lungul veacurilor, n'au avut decât un singur scop, concretizat în aceste trei cuvinte magice: **apărare, libertate și unire.**

Apărare a pământului patriei și a spiritului latin, libertate națională și individuală, unire a fraților de același sânge, în aceeași țară, sub același domnitor, în marginea granițelor ancestrale.

Anul 1859 este primul pas mare spre unire.

Puterile europene — Anglia, Franța, Rusia, Turcia, Austria și Prusia — prin Convenția dela Paris din 19 August 1858 fixează Statutul Principatelor române, bazat pe revendicările Divanurilor ad-hoc.

Ispite de tot felul caută să destrame bunele intenții ale câtorva patrioți luminați, ajutați de un singur binevoitor al nostru, Împăratul Francezilor, Napoleon al III-lea, sprijinitorul Latinității. Austria încearcă, prin oamenii săi, tot felul de „mașinații”, culminând cu faimoasele alegeri ale lui Vogoride. Agenții interni lucrează intens la menținerea unei stări de spirit în permanentă fierbere și nesigurantă.

Oamenii dela 1859 au știut să învingă atât patimile lor, cât și intrigile întreținute de străinătate.

Ei au învins fiindcă reprezentanții națiunii, adică elementele de elită, știuseră să pregătească momentul cu două decenii înainte și știuseră să impună dorințele vii și legitime ale mulțimii vrednice și cinșite.

Mii de articole și zeci de gazete stau mărturie, adânc grăitoare, de câtă muncă, de cât zel, de câtă desinteresare și de cât suflet curat era capabilă o generație, din care tineretul ținea steagul mândriei și demnității naționale.

„N'a fost Român aflător în străinătate, scrie N. Iorga, care să nu ducă cu dânsul conștiința datoriei de a face cunoscut lumii întregi drepturile și idealul națiunii sale. Și n'a fost capitală în Europa, care să nu știe că aici în Carpați și aici la Dunăre, este un popor hotărât să trăiască împotriva oricui, în marginele dreptului său întreg”.

N. Bălcescu scria:

„Să nu uităm că suntem datori a apăra naționalitatea și drepturile noastre de vom fi nevoiți chiar vărsând sângele nostru. De vom cădea în această luptă sfântă, să cădem însă bărbătește, astfel cum au trăit părinții noștri, și ca dânsii să strigăm: mai bine țara noastră să se prefacă într'un mormânt, numai să rămâie tot țara Românilor”.

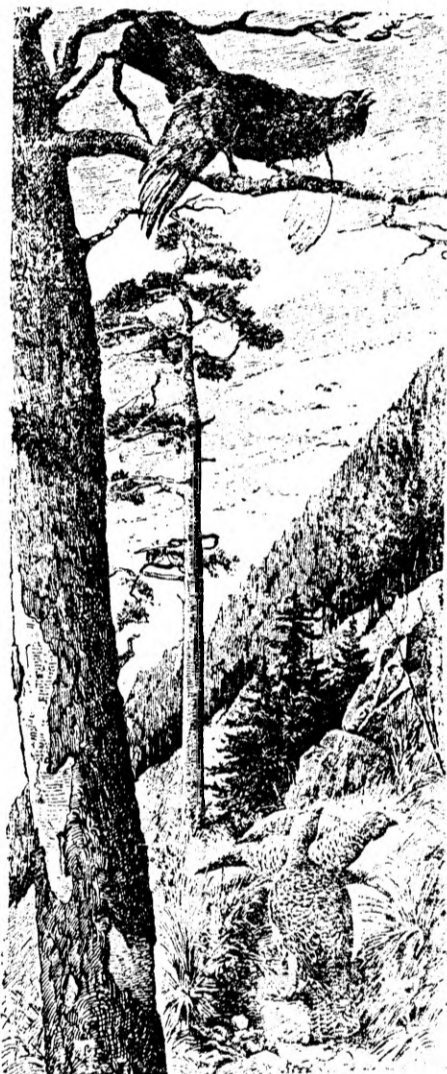
George Barițiu scria în „Foaie”, ridicând steagul culturii, și prevestind: „Acum sunt numărate toate minutele anticului blestem; el trage de moarte; iată-l că moare”.

Mihail Kogălniceanu, sufletul acelor vremi de glorie, reușește să grupeze pe toți în jurul noului Domnitor, în Moldova.

Vasile Boerescu face același lucru în Muntenia, fiind ales, în ziua de 24

Continuare în pagina 3-a

Cocoș de munte din părțile Rodnei

FOILETONUL
„GAZETEI TRANSILVANIEI”

IOAN POP RETEGANUL

și

IOAN MICU MOLDOVAN

de Șt. Manculea

— Urmare. —

Școlile grănicerești ale Românilor din Transilvania, având lipsă de învățători talentați, bine pregătiți și devotați misiunii de luminare a poporului, s'au adresat direcțiilor școlare normale, cerându-le să le recomande pe tinerii cei mai de seamă, care ar urma să fie chemați acolo ca dascăli. O astfel de invitație a primit și Ioan Pop Reteganul — din partea conducerii școlii grănicerești din Orlat — și astfel îl vedem începându-și cariera de învățător.

„În primăvara anului 1873 (20 Februarie), părăsii băncile școlii și pașii în lume, ca om vrednic de a-mi câștiga pâinea. Ar fi trebuit să mai stau până la finea lui Iunie când se fac examenenele, dar era mare lipsă de învățători la școala centrală grănicerească din Orlat, lângă Sibiu. Deci trimise baronul Urs, președintele școalelor grănicerești din fostul regiment I, pe căpitanul pensionat Ioan Mărgineanu la Deva, unde este o preparandie de stat, și unde frecventam eu chiar atunci

cursul al II-lea și al III-lea deodată. Căpitanul Bradu era cunoscut bun cu inspectorul secundar Iuliu Bardosi din Deva, și cu Ioan Candrea, profesor la institutul pedagogic. Astfel fiind și-a dat solia căpitanului, solia la cunoștința lui, că adevărat el este trimis din partea baronului Urs, să ducă un tânăr dornic de a ocupa numai decât postul de învățător adjunct la școala din Orlat. Din sfatul căpitanului Bradu cu profesorii preparandiei, cu directorul și cu inspectorul, ieși ca să mă recerce pe mine, doar de voi fi aplicat a primi acel post, care era imbinat cu un salariu anual de 200 fl. cvartir, și trei stânjani de lemne. Propusu-m-au superiorii pe mine, din cauză că eram doară cel mai apt din colegi, ori că voiau a se vedea scăpați de mine? La aceasta nu mă cugetai, ci primii și mersei la Sibiu cu căpitanul Bradu. Pe atunci director al școalelor din fostul regiment românesc I de graniță, era vestitul pedagog Vasile Petri, compatriot de al meu. Mă și duse a doua zi la Orlat, unde mai erau doi

Temelia Biruinței

de Ion Berciu

Continuare din pag. 1-a

Ianuarie 1859, același Domnitor „al Unirii”.

Gândurile oamenilor dela 1859 merg însă mai departe: ele îmbrățișează, cu generozitate și adâncă înțelegere, uniunea tuturor Românilor.

Cuza încheie chiar în primul an al domniei o alianță secretă cu generalul ungar Klapka, prin care se asigură autonomia Transilvaniei și realipirea Bucovinei.

Pentru Macedoneni se întemeie la București o școală.

Timp de șapte ani de muncă în interesul țării, cât ținu domnia binecuvântată alui Alexandru Ion Cuza, țara se ridică în sbor vulturesc, în toate domeniile.

Mintea clarvăzătoare a patrioților, în perfectă armonie cu dorințele mulțimii, câștigase cea mai mare biruință diplomatică.

Temelia Statului român era pusă. Pe ea vor clădi, cu sârguință, devotament și jertfă, generațiile următoare.

Națiunea, peste calculele de moment ale oamenilor de stat, își găsisse făgașul ei natural și mergea imutabil spre ținta sa: **uniunea Românilor.**

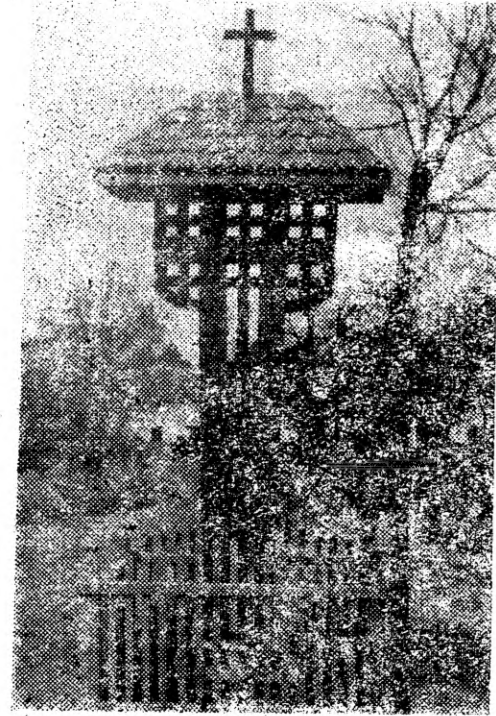
Nicio rătăcire, nicio abilită încătușare a tratatelor, nu mai putu opri, în 1916 și în 1918, ciocotul sufletului românesc, care călăuzit de adevărații lui exponenți se revărsa în albia chemării destinului său.

Dorobanțului era brațul națiunii, omul politic, demn de acest nume, era mintea luminată a milioanele de suflete, opinia generală era simțirea întreagă a neamului românesc de pretutindeni.

Toate împotrivițiile interesatilor, toate ispitele din afară, toate murdăriile unei prese vândute, erau măturate de focul sacru al idealului național, conceput după măsura inimii noastre și după chemarea legitimă a intereselor noastre cele mai sfinte, mai umane și mai curate.

Oamenii dela 1859 și cei dela 1918 au învins fiindcă au dorit ceea ce simțea întregul neam, ceea ce credea întreaga lui elită.

Oare azi, putem să avem alt ideal, decât cel realizat de ei, decât cel sacrificat de atâtea morminte?

Pentru frații Transilvăneni refugiați și expulzați

Comisariatul General al Expulzaților și Refugiaților din Transilvania de Nord ne roagă să aducem la cunoștința Transilvănenilor care se găsesc în Vechiul Regat încă dinainte de edictul dela Viena și care au ceva bunuri sau familiile în Ardealul de Nord, că aceasta înseamnă că au apartenența juridică în Transilvania de Nord, deci ei urmează să obțină carnet de refugiați, care se numesc: „carnete categoria II-a, având apartenența Transilvania de Nord”.

Singura deosebire între cele două categorii este numai că cei din prima categorie au dreptul la ajutoarele Statului.

Rugăm pe toți Ardelenii care se găsesc în categoria I-a să-și ceară cât mai curând carnetele dela Centrele de Refugiați cele mai apropiate. Amintim cu acest prilej că aceste Centre sunt următoarele:

Alba (Alba-Iulia), Arad, Bihor (Beiuș), Brașov, București, Câmpulung Bucovina, Făgăraș, Hunedoara (Deva), Piatra-Neamț, Rădăuți, Sibiu, Tr. Mare (Sighișoara), Turda, Cernăuți, Vatra-Dornei.

Precizăm că sediul Centrului București se găsește în: Birourile Comisariatului în Calea Călărașilor No. 18, telefon 3.89.31.

Biroul Comisariatului General la Președinția Consiliului de Miniștri, telefon 3.44.27.

Toate cererile refugiaților către Centrele respective sunt scutite de timbru.

Sfătuim deasemenea pe refugiați și expulzați ca în toate cererile lor să lămurească:

1. Numele și pronumele.
2. Localitatea din Transilvania de Nord.
3. Vârsta, situația (căsătorit, necăsătorit, cu copii sau fără copii), actuala lui situație și adresă și ce anume legătură mai are cu Transilvania de Nord.

Refugiații și expulzații...

care ar vrea să obțină orice fel de lămuriri asupra situației lor, sunt

rugați să nu se adreseze decât la Comisariatul General, Calea Călărașilor No. 18, telefon 3.89.31, sau la Președinția Consiliului de Miniștri, din Piața Victoriei, Biroul Comisarului General, telefon 3.44.27.

Comisariatul general al refugiaților și expulzaților din Transilvania de Nord.

are următoarele Cămine de Refugiați în Capitală:

1. În Obor, Str. Christigiilor — 100 paturi, obținute prin bunăvoința D-nei Mareșal Maria Antonescu, din partea Consiliului de Patronaj.
2. Un Cămin în Str. Gramont No. 25, în curs de amenajare.
3. Un Cămin în Str. Mate Millo No. 16, deasemenea în curs de amenajare.

Numiri noi

Comisariatul General al Refugiaților și Expulzaților din Transilvania de Nord, în opera de reorganizare ce i s'a încredințat, a dat o decizie prin care face următoarele numiri:

1. Dr. Const. Oprescu, director general în Ministerul Economiei Naționale, numit consilier tehnic al Comisariatului.
2. Dr. Gh. F. Oprescu, avocat și expert contabil, numit directorul contabilității și aprovizionării.
3. D-l Iosif Mureșanu, refugiat, profesor la catedra de armonie dela Conservator, numit secretar al Comisariatului General.
4. D-șoara Natalia Slivici, numită conducătoare la serviciul asistenței a Comisariatului.
5. D-șoarele Vasi Paraschivescu și Marga Bengulescu au fost numite șefi de serviciu la asistență.

Troiță

*Stă trist la drumuri sennul răstignirii,
E plin Isus de colb și de noroi;
Pe fața Lui săpat-au vremi și ploii
Adânci și negre brazdele mahnirii.*

*Fătanjeni țes la micul lor război
Un vâl pe care-l rup chiar și zefirul,
Il țes mereu ca Regele iubirii
Să-l poarte prins de umerii Lui gol.*

*Și oameni trec. — Trec cetele tradite
De fii dușmani altarului din drum,
Cu suflet gol, cu inimi împletite
Iar Cel ce-a șters păcatele ludelii
Se uită trist la oamenii de-acum
Și-l-așteaptă'n van să-i treacă nvățăceii.*

Ecat. Pitfi

Conștiința spațiului național

În ciclul de conferințe ale Extensiunii Academice a vorbit în ziua de 23 Ianuarie a. c. d-l prof. Victor Jinga, Rectorul Academiei, tratând problema atât de palpantă a zilelor de astăzi: **Conștiința spațiului național.**

Considerațiunile istorico-geografice pe care le-a făcut conferențiarul au evidențiat prin argumente solide și ușor formulate, așezarea faptică și atât de firească ce ocupă **neamul românesc** în bazinul carpatic și în albia dunăreană, cu extindere peste Balcani până la Marea Egee și malurile Adriaticii și cu lăjirea așezării peste pânzele Nistrului și ale Bugului până la marginele stepelor rusești.

Rezistențele ce le-a întâmpinat în calea extinderii ca și rolul de tampon între curentele năvălitoare spre Centrul Europei au călît puterile neamului și le-au indicat înainte cu secole ca cea mai de seamă opreliște în calea invadatorilor. La adăpostul acestor eforturi ale neamului nostru, alte neamuri a fost beneficiarele și exploatoarele liniștii asigurate lor.

Dintre toate colțurile pământului românesc *Cetatea Dacii* a fost însă cel mai autentic izvor de energie și extindere a neamului, atât prin roirile de colonizări și întemeieri de principate, cât și prin descălecărilor spirituale ce le a făcut asupra întregului spațiu național.

Totuși, a spus conferențiarul, ideea spațiului național trăit prin fapte, nu s'a cristalizat decât târziu ca o conștiință a spațiului nostru vital. Cu o serie întreagă de citate din marii noștri scriitori, poeți și bărbați politici, d-sa

arată înfiripările acestei conștiințe care mai târziu a devenit un ideal politic al neamului.

Conștiința etnicului a trăit însă de veacuri tot așa de viu ca și astăzi în întregul neam, chiar unde el a fost împărțit și zăgăzuit de vremuri potrivnice. Conștiința etnică și a deosebirii sale de către alte neamuri trăiește viu și dincolo de Nistru și Bug. Elementul național e mândru și conștient de ființa lui moldovenească, care îl face să-și dorească țara lui. Poezia populară transnistriană citată de D-sa a fost vie dovadă a acestei afirmații.

A arătat apoi și fazele istorice ale evoluției cotropitoare slave, în literatura cărora *Nistrul* nu figurează și care penel e ceva străin. Slavismul însă a urmat contra noastră aceeași politică de cotropire și sub haina pravoslavniciei, ca și a țarismului și a comunismului de astăzi.

Data fiind importanța istorică a acestei presiuni asupra noastră și fireasca ei încăierare cu curentele *centro-europene* îndreptate spre răsărit tot peste trupul țării noastre, crearea și menținerea unității noastre etnico-politice între granițele firești și istorice este porunca supremă a zilelor de astăzi.

Conferențiarul a fost viu aplaudat de numeroasa asistență.

I. Urcanul

105 ani de luptă românească are „GAZETA TRANSILVANIEI”

Universitatea liberă muncitorească și Serbătorirea Unirii Principatelor

Cea de a treia ședință a Universității libere muncitorești, căzând în ziua de 24 Ianuarie, a fost închinată în întregime sărbătoririi acestui important eveniment istoric.

În fața unei săli tot așa de populate, ca și duminica trecută, și într-o atmosferă de înaltă reculegere sufletească a muncitorimei, *Imnul Regal* intonat de orchestra Uzinelor Metrom pregătește clipele de liniște cu care a fost urmărită conferința ocazională a d-lui prof. Nic. Boboie.

D-sa a făcut o reprivire sintetică asupra așezării și continuității neamului nostru în spațiul geografic carpato-dunărean și asupra luptelor de rezistență ale Principatelor față de năvălirile tot mai puternice și mai dese ce se îndreptau peste trupul acestor Principate contra liniștii și siguranței Europei.

A insistat asupra mărimii și importanței sacrificiilor de sânge aduse de neamul nostru pentru paza și dezvoltarea civilizației europene și pentru meritul ce și l-a câștigat ca scut al pașnicei dezvoltări culturale și economice a apusului.

Incordările de veacuri au trezit în

neam încrederea în puterile proprii și dorința de a se întări prin Unirea tuturor fiilor săi, țintă realizată ca într-o străfulgerare de o clipă de Mihai Viteazul, dar curând destramată. Arată luminatul patriotism al generației Unirii din Moldova și Muntenia, ca și dârza purtare a înfăptuitorilor Unirii din 1918.

Consideră suferințele de astăzi ale neamului ca o continuare firească a eforturilor marilor înaintași, și-și exprimă credința în deplina și strălucita reușită a refacerii Țării.

Orchestra „Metrom“ a intonat apoi mai multe cântece patriotice, după care a urmat două recitări frumos interpretate.

Corul uzinelor „Astra“ sub conducerea pricepută a d-lui prof. Nicolescu, ne-a convins ce comori inepuizabile și ce talente reale artistice ascunde masa anonimă a țărănimii noastre muncitoare din uzine. Echipa de dansuri naționale dela *Metrom* a dovedit și mai multă vioiciune și siguranță ca la trecutele ei prezentări.

Atmosfera de însuflețire a răsplătit osteneala tuturor.

ib.

Crucea eroilor refugiași

Pentru afirmarea drepturilor românești au căzut pe câmpul de luptă și la straja hotarelor o mulțime de eroi. Jerfa lor trebuie cinstită.

Printre marii jertfelnici se află și o mulțime de refugiași care au căzut cu gândul la marea zi a dreptății, departe de locurile natale fără o rudă măcar în cuprinsul țării. În fața măreției lor dăruiri, în lipsa celor dragi de-acasă, va trebui să ne închinăm noi, refugiași.

De aceea, grupul de scriitori și publiciști refugiași, din București, propune ridicarea unei „Cruci a Eroilor Refugiași“, în comuna Vișag jud. Turda, cât mai aproape de zăările copilăriei, la care să se facă câte un pelerinaj în fiecare toamnă. Crucea va fi și un mare exemplu de solidaritate a refugiașilor cu soarta celor căzuți pentru țară. Credem că nimeni nu-și va precupeți sprijinul, trimițându-l pe adresa ziarului „Ardealul“, București, Str. Polonă No. 27.

Comitetul de inițiativă compus din d-nii Dr. C. Hagea, Ion Costea, Gabriel Tepelea, Iustin Ilieșiu, V. Copilu-Cheatră, Corneliu Coposu, Vasile Bucur, Ion Popa-Zlatna, Ioan Domocoș, Vasile Netea, Ion Th. Ilea, Leon Bochiș, Gh. Moldovan, Vasile Ilușiu a hotărât organizarea unor mari șezători în Ardeal pentru strângerea fondurilor necesare.

Trebue să ne arătăm demni de jertfa celor bravi.

COMITETUL

Iernut

„Astra“ și școlile țărănești

După o tângire destul de îndelungată s'a reconstituit despărțământul „Astra“ din comuna *Iernut* sub conducerea harnicului protopop Pr. *Ion Roman*.

Necesitatea contactului permanent dintre intelectuali și săteni și mulțimea problemelor etnice-naționale din apropierea frontierei artificiale a impus și acestui despărțământ o intrare grabnică și serioasă în câmpul muncii.

Pe lângă seria de conferințe ce se ține în dumineci și sărbători în comunele învecinate, s'a deschis în ziua de 18 Ianuarie a. c. Școala țărănească din *Iernut* cu participarea alor 40 săteni fruntași.

Deschiderea s'a făcut în prezența d-lui prefect *Dr. Iosif Pop* din Blaj, care înțelege să dea un larg sprijin muncii începute.

Mulțimea mare de țărani care a participat la inaugurarea cursurilor dovedește necesitatea reală a acestei școli.

Cuvântul de inaugurare l-a rostit Pr. protopop *Ion Roman*. În numele administrației județene a vorbit prim-pretorul *Iosif Mihalte*, iar în numele corpului didactic d-l prof. *Gh. Roșca*.

Programul școlii îmbrățișează problemele de ordin moral, sanitar, social și economic.

Corpul didactic se recrutează din intelectualii inimoși din localitate, care și-au oferit serviciile cu mare însuflețire pe durata celor 14 zile de școală.

Întreaga întreținere a cursiștilor o suportă desp. „Astra“.

Dorim ca frumosul început să fie urmat și de alte realizări, mai ales acolo, unde astfel de manifestațiuni sunt și o chestiune de prestigiu național. — C.

**Tipografia „Astra“ Brașov
caută**

Legători români

a se adresa la Biroul Tipografiei
Brașov Strada Lungă No. 1

Judecătoria rurală Șercaia

Nr. G. 2035/942

Publicație de licitație

În ziua de 4 Februarie 1943, ora 3 p. m. se vor vinde în comuna Șercaia, 12 măști fân și 2 purcei negri de câte 3 luni evaluate la 10.000 lei, sechestrate la cererea lui *Dumitru Dogaru* prin *Dr. Serafim Oana* din Șercaia, pentru încasarea sumei de 2394 lei, capital și accesorii.

Se vor vinde și sub prețul strigării.

Șercaia, la 11 Ianuarie 1943.

Delegat Judecătoresc,
ss. *Romul Crăciun*.

Primăria comunei Codlea jud. Brașov

Nr. 231

Publicațiune

Se aduce la cunoștința generală, că în ziua de 18 Februarie 1943, ora 10 a. m. în localul primăriei comunei Codlea, se va ține licitație publică, cu oferte închise și sigilate — potrivit

dispozițiilor art. 88—110 din L. C. P. și Normele generale pentru ținerea licitațiilor la administrațiile publice — pentru vânzarea în bloc a materialului lemnos de 2438 arbori de feg și 87 arbori plop din parchetul anului 1942 | 943 Seria IV-a „Homorod“.

Valoarea materialului lemnos, conform actului de estimație întocmit de Serviciul Silvic județean este de Lei 3.081.324.

Garanția provizorie 5% din suma oferită, iar cea definitivă 10% din suma de adjudecare.

Supraoferte nu se primesc.

Condițiunile speciale de vânzare se pot vedea la primăria comunei Codlea și Serviciul Silvic Județean Brașov în cursul orelor oficiale.

În cazul, că licitația fixată mai sus, nu va da rezultat satisfăcător, se va ține o nouă licitație, în aceleași condițiuni și același loc, în ziua de 2 Martie 1943, ora 10 a. m.

Primar,
P. Plajer

Notar,
J. Magda

Depunerile militare la C.E.C.

Desvoltarea spiritului de economie în armată

Vremurile de azi ne-au învățat mai bine decât oricând, cât de mult poate fi prețuită păstrarea și economia.

Aceste împrejurări, cu aspra lor învățătură, ne înlesnesc înțelegerea valorii acestor însușiri pentru existența națională a popoarelor și pentru întărirea lor economică.

Țările care și-au întemeiat viața lor gospodărească pe practica luminată a economiei au progresat necontenit.

Cumpănirea în cheltuieli, viața ordonată, sunt temeluri de educație pe care întreg apusul le-a dezvoltat în gradul cel mai înalt.

Însușirea acestor învățăminte se face în primul rând în școală. Și la noi, ca și în alte părți, școala are marea misiune de educare și îndrumare a tineretului în spiritul economiei și al cruțărilor.

A doua școală a vieții este însă armata. Ea dă omului nu numai sensul eroic al luptei, ci îi consolidează definitiv adevăratele norme de viață. Așa se face că armata contribuie și ea la educația economiei.

Din acest spirit s'a născut *libretul de economie militar*.

Prin inițiativa Ministerului Apărării Naționale și cu ajutorul C.E.C.-ului care este așezământul principal al economilor din țară, s'a introdus și la noi *libretul de economie militar*.

Astfel o parte din soldele personalului militar și civil din unitățile aflate la Est de Nistru, sunt depuse în librete de economii militare, emise de unitățile respective.

În acest mod se oferă luptătorilor prilejul de a agonisi pentru ei și pentru cei dragi lor și li se asigură un fond la întoarcerea în țară.

Unitatea menționează pe libret datele referitoare la identitatea militarului, iar la fiecare reținere din soldă notează suma și data când s'a făcut reținerea.

Sumele din aceste librete militare se pot retrage imediat la Centrala Casei Naționale de Economii și Cecuri Poștale.

Pentru restituirea sumelor prin oficiile poștale, titularii pot cere tele-

grafic confirmarea dela C.E.C. București. După primirea confirmării telegrafice, plata se efectuează imediat împreună cu dobânzile respective ca și la Centrala C.E.C.

Este de cea mai mare importanță ca titularii libretelor de economii militare să prezinte întotdeauna, odată cu cererile de restituire, libretul de economie, și actele doveditoare ale identității. Aceste măsuri de siguranță sunt luate în însuși interesul depunătorilor.

Libretele de economie militare se pot preschimba în librete de economii obișnuite ale C.E.C.-ului, oferindu-se astfel ostașilor posibilitatea ca să-și mențină mai departe sumele spre fructificare.

Sub această formă, libretul C.E.C.-ului, care sintetizează virtutea economiei, va pătrunde în toate căminurile, întărind astfel pilda hărniciei și a chibzuinței.

Iată dar, o reformă de cea mai mare însemnătate, care nu va întârzia să-și arate roadele ei binefăcătoare.

